

DZIAŁ URZĘDOWY.

171.

Rozporządzenie Wojewody Kieleckiego

z dnia 13 października 1933 r.

w sprawie zaprowadzenia jednokierunkowego ruchu wszelkich pojazdów na niektórych ulicach miasta Sosnowca.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1924 r., regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 611) oraz § 53 lit. a) rozporządzenia Ministra Komunikacji i Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych z dnia 15 stycznia 1933 r. o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 55) zarządzam co następuje:

§ 1. Zaprowadza się jednokierunkowy ruch wszelkich pojazdów na następujących ulicach i placach m. Sosnowca i w niżej podanych kierunkach:

1) na ul. Modrzejowskiej od ul. 3-go Maja do zbiegu ul. Modrzejowskiej z ulicą Małachowskiego,

2) na ul. Targowej od ul. Modrzejowskiej do ul. Szklarnianej,

3) na ul. Dekierta od ul. Modrzejowskiej do ul. Sienkiewicza,

4) na ul. Warszawskiej od ul. Sienkiewicza do ul. Głowackiego,

5) na ul. Głowackiego od ul. Targowej do ul. Warszawskiej,

6) na ul. Szklarnianej od ul. Dekierta do ul. Warszawskiej,

7) na placu 11-go Listopada od wjazdu położonego bliżej ul. Piłsudskiego w kierunku do wjazdu położonego bliżej ul. Małachowskiego.

Punkty, od których winien odbywać się jednokierunkowy ruch, będą oznaczone odpowiednimi tablicami ostrzegawczymi.

§ 2. Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w myśl postanowień rozdziału IV ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 656) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 151).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1934 roku.

Wojewoda: w z *A. Bratkowski*

172.

OGŁOSZENIE

Okręgowego Urzędu Górniczego Sosnowieckiego

z dnia 13 października 1933 r.

o wyjednywaniu nadania górniczego na węgiel brunatny pod nazwą: „Helenów”.

Na mocy art. 272 Prawa Górniczego, wydanego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 29 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 654), i zgodnie z § 25 Instrukcji z roku 1895 o zastosowaniu art. 454—540 Ustawy Górniczej Rosyjskiej (Zb. Pr. ces. ros. t. VII, r. 1912), Okręgowy Urząd Górniczy Sosnowiecki ogłasza, że na zasadzie odkrycia węgla brunatnego, dokonanego w dniu 28 lutego 1920 r. przez inż. gór. Pawła Kundę, działającego w imieniu Towarzystwa Górniczo-Przemysłowego „Saturn”, na własnym gruncie Towarzystwa „Saturn” we wsi Rudniki, gm. Włodowice, pow. będzińskiego (obecnie zawierciańskiego), i sprawdzonego protokółarnie w dniu 6 marca 1920 r., podejmuje starania Towarzystwo Górniczo-Przemysłowe „Saturn” o uzyskanie nadania górniczego do wydobywania węgla brunatnego pod nazwą „Helenów” ogólnej przestrzeni 1.125.346 metrów kwadratowych na gruntach majątku Rudniki i włościańskich wsi Skałka, gminy Włodowice, powiatu zawierciańskiego.

Wyjednywana przestrzeń nadania graniczy na północy z gruntami majątku Rudniki, na wschodzie z gruntami włościan wsi Skałka i majątku Rudniki, na południu z gruntami wsi Borowe Pole i majątku Rudniki, na zachodzie z gruntami Dyrekcji Warszawskiej Polskich Kolei Państwowych (b. kolei Warszawsko-Wiedeńskiej), a na północo-zachodzie z gruntami wsi Nierada, majątku Rudniki i wsi Skałka, oraz z nadaniem górniczym „Wesółka Nr 25 P” na węgiel brunatny.

Na skutek tego w dniu 20 listopada 1933 r. o godzinie 10-ej rano Okręgowy Urząd Górniczy Sosnowiecki w Dąbrowie Górniczej, w biurze swem przy ul. Królowej Jadwigi Nr 35 będzie rozpatrywał wszelkie uwagi i protesty